

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Oribasio. 437.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Te verò nihil horum emolliit, nec metu affecit, nec prudentius rectiusque te gere- re docuit. Quocirca si homo es, prius te erudiat. Si dæmon, ex posteriori condisce, præstantissima natura ad vitiosas affectio- nes minimè abuti. Ad iudicium enim ve- nies, horum omnium examen subiturus, ac diuturni stitporis diuturnas rationes re- pofcendus.

Oribasio. 437.

Medicina quidem, vt Democriti verbis vtar, corporis morbis medetur: Sapiencia autem animum è turbulentis affectibus extrahit. Quoniam igitur vtriusque parti- ceps es, atque altera ad corporum mor- bos ab aliis propulsandos vteris, fac alte- rius opera tibi ipsi medearis, eam videli- cet, quæ tibi deest, sanitatem insuper adi- piscens: citra quam nec optimus medicus, nec sapiens re ipsa eris.

Timotheo Lectori. 438.

Duos turtures aut duos pullos colum- barum Lex masculos Hebræorum infan- tes, cum in Dei conspectum prodirent, muneris loco ferre præcipiebat, per pro- barum ac lenitate præditarum auium ty- pum, puerorum simplicitatem ac molli- tiem significans, ac similia per similia pur- gari docens. Quos etiam agnos alio loco Scriptura nuncupat. Nam eos qui velut æstro quodam perciti feruntur, diuinam- que legem reiiciunt, ac per temeritatem & petulantiam naturæ contumeliam infe- runt, hædis comparauit.

Theoni. 439.

Malè feriata, & in turpibus rebus occu- pata impiorum hominum audacia & a- mentia nihil diuinarum rerum contume- liæ expers relinquit. Quoniam igitur quæ- stiones quoque nunc abs te propositæ e- iusdem sterilitatis fegetes sunt, omis- sis illis vera audi. Hæc verba, pœnitet me quòd

λύσης. σὲ δὲ ἔδδεν τῶτων ἐμάλλαξεν, ἔδδὲ δεδίναμ παρεσκευάσεν· ἔδδὲ σα- φρογῆν ἐπαυδαλώγησεν. εἰ τοίνυν ἀν- θρώπος εἶ, τῶ προτέρω παυδύθητι. εἰ δὲ δάμων, τῶ δευτέρω διδάχθητι, μὴ καὶ ἀκεχεῖσθαι τῇ καλλίστῃ φύσει εἰς πάγη. ἢ εἰς γὰρ εἰς κρίσιν τῶτων ἀπάντων εὐθυίας ὑφέξων, καὶ τίς μα- κρᾶς ἀναληγσίας μακρὸν εἰσπαρχθῆ- σόμενος λόγον.

Οριβασίου ἰατρῶ.

Ἰατρικὴ μὲν καὶ Δημόκριτον, σώ- ματος νόσους ἀκείετα, σοφίη δὲ ψυχῆν παθῶν ἀφαρῆεται. ἐπεὶ οὐδ' ἀμφοτέ- ρας μετείληφας, καὶ θατέρα κερχεῖ- σαι πρὸς ἑτέρας πάθη σωματικῶν ἰάμε- νος· τῇ ἑτέρᾳ σουτὸν ἐξιάτρευσον, πλὴν λείπουσαι ὑγίαν παροικτόμε- νος, ἢ σ' ἀνευ ἔτε ἰατρῶς ἀριστος, ἔτε σο- φὸς ἔση τῶ παράγματι.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. υλθ.

Δύο πευρήνας, καὶ δύο νεοπίδος πε- ειτεῶν, τοὺς νεογνὺς ἀρρένας ἐβραίων φέρειν δῶρα τῆς πρὸς θεὸν ἐμφανέας ὁμοίους παροικταίῃ, τῆς φιλαρέτων καὶ ἀνεξίχκων ὀρνέων τοῖς τύποις, πλὴν ἀπλότητα καὶ ἀπαλότητα τῆς γένου ^{παίδων.} ^{παίδων.} ἀνιπτόμνος, καὶ τοῖς ὁμοίοις τὰ ὁμοία διδάσκων καθαίρεσθαι, ἔς καὶ ἀρνία παροικαργρεῖ ἐτέρωθι. τὸς γὰρ ἐξοι- στροῦτας καὶ ἀθετοῦτας, καὶ ἀπα- ξία πλὴν φύσιν ὑβείζοντας, ἐείφοις παρείχασε.

Θέωνι. υλθ.

Ἡ κακόχολος καὶ φαυλοστειβὴς τῆς ἀγῶν σπύνοια, ἔδδεν τῆς θεῶν καὶ ἀ- λιμπάνει ἀνύβειστον. ἐπεὶ δὲ τοίνυν καὶ τὰ νῦν παροικληθέντα σοι, τῆς αὐτῆς ἔδδεν ἀκαρπίας γέωργια, σκεῖνα πα- ^{ἀκαθαρ- σίας.} ρεῖς, μάνθανε τάλιθθ· τὸ μεταμεμέ- ληκαὶ ὅτι ἔρχισα τὸν Σαβλ εἰς Βασι- λεία